

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. III. Prædicta confirmantur exemplo Ionæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

inquam opus illi est magna paciētia, vt seipsum toleret. Si enim tunc paciētia deficeret, damnum duplicaretur, & redderetur ineptior. Sed oportet vt paciētiæ subueniat soror eius humilitas: vt agnoscat nihilum, quod ex seipso habet: vt sic recurrat ad reparatorem omnium dei. Et vti ac miseriarum, vt & hanc reparet ipsiq; subueniat.

DENIQUE cum Prædicatoribus Apostolicis loquitur insignis illa exhortatio Apostoli dicentis: *b In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei Ministros in multa paciētia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ à dextris, & à sinistris, per gloriam, & ignobilitatem, per infamiam, & bonam famam: vt seductores, & veraces sicut qui ignoti, & cogniti.* Hæc omnia dixit Apostolus: vt Euangelij Ministri intelligant quod debeant ministeria sua magna paciētia tunc ac munire, seque offerre ad ferendum omne genus laborum corporis, & animæ in materia honoris, fortunarum, solarij, deliciarum, sanitatis, & ipsius vitæ: abnegando propriam voluntatem omnesque communitates: vt obediant Deo, suumque munus perfectè obeant in quocumque loco, ab eo sibi designato, frangendo ac penetrando quodcumque periculum, ac difficultatem occurrentem. Alias paciētia deficiente, ipsa etiam deficiet obedientia, & perfectio ipsius ministerij: aut omnino illud euanesceat.

III. Prædicta confirmantur exemplo Ionæ.

QVÆ dicta sunt, confirmari ac declarari possunt exemplo insignis illius Prædicatoris, & Prophetæ Ionæ: qui aliquē defectum ostendit in obedientia, humilitate & paciētia: Deo id permittente ad cautelam aliorum. Iussit enim eum a ire in Niniuen Ciuitatem ad prædicandum: eo quod ingens esset eius iniquitas. Ipse tamen loco obedientiæ accepit fugam à Deo ascendens nauem quandam, vt aliò se conferret. Quod si causam huius inobediētiæ quæramus, inueniemus (vt ait S. Hieronymus) eam fuisse, quod Niniue esset terra gētilium: ipse autē volebat suis Hebræis prædicare, quemadmodum faciebant cæteri Prophetæ; & fortè timebat perfectiones & pericula, quæ putabat sibi imminere ingrediēti ciuitatē ad eam peruersam, & cum minis eius subuersionis. Timebat quoque: si Niniue conuerteretur, fore deserendam nationem suam Hebræam: spiritu enim prophético nouerat, quod cum Gentes conuerterentur, deserendi essent Hebræi à Deo; ideoque reculabat esse instrumentum huius conuersionis, ne simul esset desertionis suorum. Sed præcipua tamen causa fuit, quam facer textus insinuat: quia timuit ignominiam, & amittere suum honorem, si ingressus in ciuitatem dece-

b. Corinth
6. 4.

a Ionæ 1. 2.
ibidem

Idem ait S.
Greg. lib. 6.
Moral. c. 13.
v. 10. Ribet.
ibid.

b Iona. 3.4.
& c. 4.1.

c c. 2. 11.

d c. 3. 5.

cc. 4. 1.

ibidem.

ret: b *adhuc quadraginta dies, & Niniue subuerteretur.* si postea id non eueniret retractante Deo sententiam propter pœnitentiam habitantium incivitate. Ne igitur deceptor haberetur, & Propheta falsus: noluit obedire, ut iret ad prædicandum in loco, ad quem Deus illum mittebat. Sed eum inobedientia fuit etiam ipsius carnifex: nam nolens pati, quod timebat, incidit in grauiora mala, quæ non præuiderat. Mare enim & venti insurrexerunt contra eum, conâtes submergere nauim, in qua uehebatur: donec fuit proiectus in mare, in quo piscis grandis eum deglutiuit, in cuius ventre angustias passus est mortis. Et re ipsa mortuus fuisset, nisi oratio & pœnitentia eius veniam impetrauissent; & ut *c piscis ille eum euomeret in mare.* Et tunc secundò iussit Deus ire in eandem Niniuen ciuitatem, quæ cautior effectus ex priori euentu, impleuit planè suam obedientiam, prædicans cum tanto feruore spiritûs, ut omnes facerent pœnitentiam à diuino usque ad maiorem, & usque ad ipsum Regem, & Principes eius. ut autem appareat quàm sit detestanda superbia, & furiosus honoris appetitus, & quàm sibi inuicem contrarios affectus efficiat in hominibus, ob diuersitates eorum cogitationes & persuasiones. Felix hic exitus, qui alios Prædicatores honoris cupidos exhilarasset, videntes ex prædicatione sua opus adeò gloriosum prouenire, non solum Ionam non exhilarauit, sed & afflictus est Iona afflictione magna, & ita iratus est, ut peteret à Deo mortem, præterens eam vitam absque honore, ut ipse iudicabat: putabat enim se habendum quasi impostorem. videns enim totam ciuitatem ad pœnitentiam cõuersam, cognouit Deum utpote adeò misericordem, sine dubio reuocaturum sententiam subuersionis Niniue. Et hac ira permotus secessit ad remotum quendam à ciuitate locum, ubi iacuit sub umbra hedera, expectans quid ciuitati eueniret. Sed & ibi inuasit eum impatiencia: nam arefacta hedera, & sole ipsum adurente, iterum optauit mortem, dicens: se potius velle mori, quam in tanta afflictione viuere. Et quamuis id totum ipsa obtegeret pallio gloriæ Dei, in cuius honorem cederet, quod etiam Propheta & Prædicator verax haberetur: decipiebatur tamen (ut ait Theophylactus & Theodoretus) sed quod non collocaret gloriam Dei, in quo oportebat, sed in quo ipse apprehendebat, tanquam rem magis honorificam; quærens reuera potius honorem proprium, quàm Diuinum: Diuinus enim in eo consistit, ut Prædicator obediat Deo, in eo quod ille iubet; suamque pacem & honorem reponat in eo, quod libenter amplectatur euentum, quem Deus voluerit; præcipue cum ille est cum lucro animarum; etiamsi illud eueniret cum aliqua præiudicij honoris & opinionis iactura: optando, Deum ostendere se potius misericordem, quam deuerum iudicem in homines; & potius intercedendo, ut eis ignoscat; quàm ut puniat. Et eo quidem amplius, quod Ionæ cogitatio & apprehensio

esse

esset falsa: cogitabat enim ipse se à Ninivitis habendum impostorem ac deceptorem: nam ad eò seriuò conuersi ad Deum, agnouerunt eum ipsis ob penitentiam pepercisse; & potius honore erant affecturi Prædicatorem, per quem tanta felicitas ipsis aduenisset. Quare dum ipse Ionas exit ex ciuitate ob timorem amittendi honorem, potius ignarus euentus fugit ipsum honorem, & in maiorem incidit ignominiam. Ex quo efficitur, quòd tota pax, honor, ac tranquillitas Ministrorum Euangelij consistant in sequendis Dei consilijs; & se ipsos exponendo ad tolerandum quicquid ipse Deus voluerit. Si enim Dei consilia ac directiones deserant, in maiores incident misérias, quas ipsa, inobedientia & impatientia duplicabit, & ita augebit, vt omni dubio procul passi fuissent multò minor incommoda; si viam obedientiæ tenuissent.

ETIAM in hoc exemplo videre possunt Prædicatores, quod si quando tanquam homines aberrent, & ab eo quod Deus vult recedant: non debeant animum abijcere, quia vera penitentia potest omnia reparare, & redeuntibus ad suum ministerium dabit Deus prosperum euentum. Et quare ad eò fuit felix & fortunatus Ionas cum sua prædicatione in ciuitate ad eò contumaci ac detestanda? Licet certe dicere, id euenisse propterea quòd ingressus esset humilis & contritus, Deiq; ordinationi omnino subiectus & conformis: cuius gratia per tales Ministros egregia ad eò efficit opera. Nemo tamen tutum se existimet post huiusmodi euentus: cum videat Ionam tam cito oblitum primi sui seruatoris, vt cum tædio quodam vitæ mortem sibi optaret ac peteret; nulla enim in hac vita est securitas, nisi in eo pax reponatur: vt nec ad punctum à Dei voluntate discedatur. Qui ad eò est misericors, vt sui Ministri, etiamsi imperfecti, commiserentur. nam & hic humanis & blandis rationibus Ionæ curauit impatientiam, dicens ei: *f si tu doles super bederam in qua laborasti, neque fecisse vt cresceret: ego non parciam Ninive Ciuitati magni, in qua sunt plus quam centum viginti millia hominum innocentum?* Compatiaris & tu proximis tuis; & benè collocatum reputabis quem cunque laborem tuum, & ignominiam, vt remedium illis, possis adferre. His curatus est Propheta, & impleuit sui nominis significationem, quod significat columbam: induit enim spiritum quandam mitem, humilem, gratum ac purum: qualem solet Spiritus Sanctus suis Prædicatoribus communicare. Qui quamuis, vt homines, aliquas habeant imperfectiones: possunt hoc exéplo Ionæ seipfos consolari: seruiunt enim Domino cuidam adeo pio, vt eorum misertus, ex ipsorum malis educat bona; ex erroribus, quæ recta sunt, reddens eos magis humiles, attentos, aptosque ac dextros in obeundis suis Ministerijs, vt magis prosint proximis, ad gloriam ipsius mer Dei in æterna secula, Amen.

f. Ionæ.
4. 11.